

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola Canvti Regis Ad Anglorvm Proceres.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

EPISTOLA CANVTI REGIS
AD ANGLORVM PROCERES.*Missa Roma anno regni eius xv. Domini mxxxl.*

Refert quanta benignitate a Ioanne papa, Conrado imperatore & Rodulpho rege amplectus est. Se Romam transiuntibus impetrassen priuilegia: vitæque suæ institutum correcturum vovet. Monet vt declinent iustitiam, & fisco nil indebite ferant. Ad ecclesiam pertinentia sedulo quæque reddi iubet.

*Cnuto rex totius Angliæ, dñs Danamarchiæ, dñs Norvægiae, dñs partis Suauorum, *Ailnotho metropolitano, dñs Alfrico Eboracensi, omnibusque episcopis dñs primatibus, dñs toti genti Anglorum, tam nobilibus quam plebeis, salutem.*

NO TIFICO vobis me nouiter iisse Romam oratum pro redēptione peccaminū meorum, & pro salute regnorum, qui que meo subiacent regimini populorum. Hanc quidem profectionem Deo iam olim detoueram, sed pro negotiis regni, & causis impedientibus, hucusque non poteram perficere. Nunc autem ipsi Deo meo omnipotenti valde humiliter gratias ago, quod concessit in vita mea Petrum & Paulum beatos apostolos, & omne sanctuarium quod intra urbem Romam aut extra addiscere potui expetere, & secundum desiderium meum præsentialiter venerari & adorare. Et ideo hoc maxime patraui, quia a sapientibus didici, sanctum Petrum apostolum magnam potestatem accepisse a Domino ligandi atque soluendi, clauigerumque esse regni cælestis; & ideo specialiter eius patrocinium apud Deum expetere valde utile duxi.

Sit autem vobis notum, quia magna congregatio nobilium in ipsa solennitate paschali, ibi cum domino papa Ioanne, & imperatore Cunrado erat, scilicet omnes principes gentium, a monte Gargano usque ad istud proximum mare, qui omnes me & honorifice suscepere, & magnificis donis honorauere. Maxime autem ab imperatore donis variis & muneribus preciosis honoratus sum, tam in vasis aureis & argenteis, quam in palliis & vestibus valde preciosis.

Concil. Tom. 25.

Malm. gest.
reg. libro 2.
cap. II.
Romam
adit pro fa-
lute animæ.

Donis ho-
noratur.

Qq

Transitus
Romam fit
æquior.

Locutus sum igitur cum ipso imperatore & domino papa, & principibus qui ibi erant, de necessitatibus totius populi mei, tam Angli, quam Dani, ut eis concederetur lex æquior, & pax securior in via Romam adeundi, & ne tot clausuris per viam arcerentur, & propter iniustum telonium fatigarentur: annuitque postulatis imperator, & Rodulphus rex, qui maxime ipsarum clausurarum dominator, cunctique principes editis firmarunt, ut homines mei, tam mercatores, quam alii orandi gratia viatores, absque omni angaria clausurarum & teloneariorum, cum firma pace Romam eant & redeant.

Et archie-
piscopo-
rum sum-
ptus pro
pallio.

Imperat
que petit.

Vitam
spondet
correctu-
rum.

Institutam
præcipit.

Exactiones
prohibet.

Conquestus sum iterum coram domino papa, & mihi valde displicere dixi, quod mei archiepiscopi intantum angariabantur immensitate pecuniarum quæ ab eis expetebantur, dum pro pallio accipiendo secundum morem apostolicam sedem expeterent: decretumque est ne id deinceps fiat. Cuncta enim quæ a domino papa, & ab imperatore, & a rege Rodulpho, ceterisque principibus, per quorum terras nobis transitus est ad Romam, pro meæ gentis utilitate postulabam, libenter annuerunt, & concessa etiam sacramento firmauerunt, sub testimonio quatuor archiepiscoporum, & viginti episcoporum, & innumerae multitudinis ducum & nobilium quæ aderat. Quapropter Deo omnipotenti gratias magnificas reddo, quia omnia quæ desideraueram, prout mente decreueram, prospere perfeci, votisque meis ad velle satisfecit.

Nunc itaque sit notum, quia ipsi Deo supplex deuoui vitam meam amodo in omnibus iustificare, & regna mihi subdita populosque iuste & pie regere, æquumque iudicium per omnia obseruare, & si quid per meæ iuuentutis intemperantiam aut negligentiam hactenus, præter id quod iustum erat, est actum, totum, Deo auxiliante, dispono emendare. Idcirco obtestor, & præcipio meis consiliariis, quibus regni consilia credidi, ne villo modo, aut propter meum timorem, aut alicuius potentis personæ fauorem, aliquam iniustitiam amodo consentiant vel faciant pullulare in omni regno meo. Præcipio etiam omnibus vicecomitibus, & præpositis vniuersi regni mei, sicut meam volunt habere amicitiam, aut suam salutem, ut nulli homini, nec diuini, nec pauperi, vim iniustum infe-

rant; sed omnibus tam nobilibus quam ignobilibus sit fas iusta lege potiundi, a qua nec propter fauorem regium, nec propter alicuius potentis personam, nec propter mihi congerendam pecuniam, vlo modo deuient; quia nulla mihi necessitas est vt iniqua exactione pecunia mihi congeratur. Ego itaque notum vobis fieri volo, quod eadem via qua exiui regrediens, Danamarchiam vado, pacem & firmum pactum omnium Danorum consilio compositurus cum eis gentibus quæ nos & vita & regno priuare, si eis esset possibile, volebant; sed non potuerunt, Deo scilicet virtutem eorum destruente, qui nos sua benignitate in regno & honore conseruet, omniumque inimicorum nostrorum potentiam annihilet. Composita denique pace cum gentibus quæ in circuitu nostro sunt, dispositoque & pacato omni regno nostro hic in oriente, ita vt a nulla parte bellum aut inimicitias aliorum timere habeamus, quamcitus hac æstate apparatum nauigii habere potero, in Angliam venire dispono.

Per Dana-
marchiam
redibit pa-
cem com-
positurus.

Hanc autem epistolam iam præmisí, vt de mea prosperitate omnis populus regni mei lætificetur; quia, vt vos ipsi scitis, nunquam memetipsum, nec meum laborem abstinui, nec adhuc abstinebo impendere pro omnis populi mei necessaria vtilitate. Nunc igitur obtestor omnes episcopos meos & regni mei præpositos, per fidem quam mihi debetis & Deo, quatenus faciatis vt, antequam in Angliam veniam, omnium debita, quæ secundum legem antiquam debemus, sint persoluta, scilicet eleemosyna pro aratis, & decimæ animalium ipso anno procreatorum, & denarii, quos Romam ad sanctum Petrum debetis, siue ex vrribus, siue ex villis, & mediante Augusto decimæ frugum, & in festiuitate sancti Martini primitiæ seminum, ad ecclesiam sub cuius parochia quisque degit, quæ Anglice * Curfscet nominatur. Hæc & alia, si cum venero non erunt persoluta, regia exactione secundum leges, in quem culpa cadit, districte absque venia comparabit.

Solui iubet
quæ deben-
tur eleemo-
fynas, deci-
mas, &c.

* al. Cbi-
tefeth

Concil. Tom. 25.

Qq ij